

KODEKS ETYKI
PWSFTviT w Łodzi

I Wstęp

1. Kodeks Etyki określa podstawowe wartości, prawa i wolności, na których opierają się ład społeczny i relacje międzyludzkie w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. L. Schillera w Łodzi (dalej zwanej Uczelnią).
2. Przestrzeganie określonych w Kodeksie Etyki podstawowych wartości, praw i wolności jest obowiązkiem wszystkich członków Wspólnoty Uczelni.
3. Celem Kodeksu Etyki jest zagwarantowanie takich warunków procesu kształcenia, w których wolność twórcza, artystyczna, naukowa, kreatywność w nauczaniu oraz swoboda ekspresji praktykowane są w sposób odpowiedzialny, etyczny oraz zapewniający poszanowanie podstawowych praw i wolności.
4. Celem Kodeksu Etyki nie jest ograniczenie czyjejkolwiek wolności artystycznej, kreatywności w nauczaniu ani swobody ekspresji.
5. Ilekroć w Kodeksie Etyki jest mowa o:
 - 1) Wspólnocie Uczelni należy przez to rozumieć osoby zatrudnione w Uczelni, doktorantów i studentów;
 - 2) Osobach Studiujących należy przez to rozumieć wszystkich studentów i studentki oraz doktorantów i doktorantki;
 - 3) Osobach Zatrudnionych w Uczelni należy przez to rozumieć nauczycieli akademickich, pracowników niebędących nauczycielami akademickimi oraz wszelkie osoby wykonujące jakąkolwiek pracę na rzecz Uczelni na podstawie umów cywilnoprawnych.

II. Podstawowe wartości, prawa i wolności

1. Uczelnia jest publiczną szkołą wyższą o szczególnym charakterze, akceptowane jest w niej twórcze i innowacyjne podejście do procesu szeroko rozumianego kształcenia w dziedzinie sztuk filmowych i teatralnych. Stosowana metodologia nauczania może niejednokrotnie wiązać się z różnymi formami kontaktu fizycznego. Jest on dopuszczalny, o ile jego wyłącznym celem jest kształcenie w zakresie niezbędnym do zrealizowania należycie zakomunikowanego zadania dydaktycznego.
2. Bez względu na wspomniany wyżej szczególny charakter Uczelni i stosowane w niej metody nauczania, każdy członek Wspólnoty ma bezwzględne prawo do bycia traktowanym z szacunkiem oraz do poszanowania swojej godności, wolności sumienia, nietykalności cielesnej, intymności, prywatności i poczucia bezpieczeństwa.
3. W Uczelni niedopuszczalna jest dyskryminacja z powodu płci, rasy, pochodzenia narodowego i etnicznego, religii i przekonań, niepełnosprawności, wieku lub orientacji seksualnej, warunków zatrudnienia, zarówno w publicznej jak i prywatnej sferze życia społecznego.
4. W Uczelni obowiązuje zasada równego traktowania, oznacza to zakaz stosowania dyskryminacji bezpośredniej oraz pośredniej z powodów, o których mowa w pkt. 3. Nikt nie może być znajdując się w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej traktowany mniej korzystnie (w sposób bezpośredni lub pośredni) ze względu na którąkolwiek z cech, o których mowa powyżej. Takie różnicowanie stanowi przejaw zakazanej dyskryminacji. Dyskryminacja pośrednia ma miejsce, gdy pozornie neutralny przepis regulacji wewnętrznej obowiązującej w Uczelni, kryterium lub praktyka stawia w szczególnie niekorzystnej sytuacji osobę w porównaniu z innymi osobami, chyba że taki przepis, kryterium lub praktyka znajdują obiektywne uzasadnienie usprawiedliwione słusznym celem, a środki do osiągnięcia

tego celu są odpowiednie i konieczne. Nie stanowią naruszenia zasady równego traktowania działania podejmowane przez określony czas, zmierzające do wyrównywania szans lub rekompensaty niekorzystnego położenia, związanego z jednym z powodów wymienionych w pkt. 3

5. Niedopuszczalne są zachowania będące przejawem molestowania, czyli wszelkie niepożądane zachowania, których celem lub skutkiem jest naruszenie godności i stworzenie zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery.
6. Niedopuszczalne są zachowania będące przejawem molestowania seksualnego, czyli wszelkie niepożądane zachowania o charakterze seksualnym odnoszące się do płci, których celem lub skutkiem jest naruszenie godności, a w szczególności stworzenie zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery. Na takie zachowania mogą się składać działania fizyczne, werbalne lub pozawerbalne. Wszystkie one są niedopuszczalne.
7. Zakazane są zachowania polegające na nękanii lub zastraszaniu, które wywołują lub obiektywnie mogą wywołać zaniżoną samoocenę i które powodują lub mają na celu poniżenie lub ośmieszenie, izolowanie lub wyeliminowanie ze Wspólnoty Uczelni.
8. O ile emocje i cała skala ich ekspresji, jak również sceniczne zachowania nacechowane wulgarnością lub agresją są nieodłącznymi elementami sztuki i nauczania o niej, o tyle są one niedopuszczalne w relacjach międzyludzkich, choćby dotyczyły procesu nauczania. Dotyczy to w równym stopniu zachowań o charakterze werbalnym, jak i pozawerbalnym.
9. Członek Wspólnoty nie może być w żaden sposób zmuszany do udziału w aktywnościach, które naruszałoby jego dobra osobiste, w tym godność, wolność, prywatność, dobre imię, intymność, cześć, które prowadziłyby do obrazy uczuć religijnych.
10. W relacjach w Uczelni nikt nie może wykorzystywać ani sugerować lub obiecywać wykorzystywania swojej uprzywilejowanej pozycji w Uczelni lub środowisku twórczym – artystycznym - w celu uzyskania wpływu na działania czy postawę Osoby studiującej.
11. Członkowie Wspólnoty Uczelni we wzajemnych kontaktach zobowiązani są kierować się zasadami kultury, szacunku, odpowiedzialności, uczciwości i bezstronności.
12. Członkowie Wspólnoty Uczelni w swoich działaniach kierują się zasadą współmierności. Obciążenia nakładane muszą być współmierne do celu prowadzonych działań i w żaden sposób nie mogą ograniczać praw osób, na które obciążenia te są nakładane.
13. Jakikolwiek osobiste lub rodzinne relacje pomiędzy Członkami Wspólnoty Uczelni nie mogą mieć jakiegokolwiek wpływu na sytuację takich osób, wydawane w stosunku do nich decyzje oraz na ocenę ich pracy i postępów w nauce. Niedopuszczalne są jakiegokolwiek przejawy nierównego traktowania z powodu pozostawania lub nie w takich relacjach. Jakakolwiek taka osobista relacja jak również zamiar jej nawiązania lub jej zakończenie nie mogą w żadnym wypadku prowadzić do niepożądanego naruszenia prywatności czy intymności którejkolwiek ze stron. Takim naruszeniem będzie, m.in. nagabywanie lub uporczywe podejmowanie przez którąkolwiek ze stron prób nawiązania prywatnego kontaktu.
14. W sferze płci oraz intymności nie funkcjonuje w Uczelni tzw. dorozumiana zgoda. Jakikolwiek zachowania o charakterze intymnym lub w jakikolwiek sposób odnoszące się do płci lub seksualności, które mają miejsce bez wyraźnej, swobodnej, świadomej, aktualnej i pełnej zgody osoby, której dotyczą, są uważane za niedopuszczalne. W szczególności, o swobodnej zgodzie nie może być mowy w przypadku, gdy choćby w najmniejszym stopniu została ona uzyskana na skutek wykorzystania, obietnicy lub groźby wykorzystania lub choćby uzasadnionej obawy wykorzystania stosunku zależności lub podległości.
15. Każda Osoba studiująca w Uczelni ma prawo do merytorycznej, rzetelnej, zgodnej z przedstawionymi wcześniej kryteriami i sprawiedliwej oceny jej umiejętności, postępów w nauce i jej pracy.
16. Każda Osoba studiująca w Uczelni ma prawo do swobodnej ekspresji własnej osobowości przejawiającej się, m.in. w wyglądzie, ubiorze czy zachowaniu. W sytuacjach, które nie wiążą się bezpośrednio z procesem nauczania lub pracy artystycznej i twórczej, przejawy owej ekspresji nie mogą być w żaden

sposób ograniczane, o ile nie naruszają one zapisów Kodeksu Etyki i powszechnie przyjętych zasad współżycia społecznego.

17. Nic nie uzasadnia podejmowania wobec Członków Wspólnoty Uczelni działań, które są zakazane zgodnie z niniejszym Kodeksem Etyki. W szczególności, tego typu działań nie uzasadnia stosowana metoda dydaktyczna.
18. Uznaje się, że działania stanowiące naruszenie postanowień niniejszego Kodeksu Etyki stanowią naruszenie godności zawodu nauczyciela akademickiego, czy uchybiający godności studenta, doktoranta.

III. Reakcja i pomoc

1. W trosce o dobro Wspólnoty Uczelni, każdy jej członek powinien reagować na działania, które są zakazane zgodnie z niniejszym Kodeksem Etyki, bez względu na to, czy jest ofiarą takich działań, czy jedynie ma o nich wiedzę. W szczególności, taka osoba powinna zgłosić sprawę do właściwych organów Uczelni, w tym do powołanego w tym celu Pełnomocnika Rektora ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji. Zgłoszenie nie może powodować wobec niej negatywnych konsekwencji.
2. Każda osoba, która uważa, że była ofiarą działań zakazanych zgodnie z niniejszym Kodeksem Etyki, może liczyć na pomoc ze strony Uczelni, co najmniej poprzez rzetelne zbadanie i wyjaśnienie okoliczności danej sprawy w zakresie i w sposób odpowiadający tym okolicznościom (ewentualne dalsze kroki zależą od wyników postępowania wyjaśniającego). Osoba skarżąca się na dyskryminację jedynie wskazuje fakty, na podstawie których można przypuszczać, że zaistniała sytuacja bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji, postępowanie wyjaśniające jest prowadzone zgodnie z Procedurą przeciwdziałania mobbingowi i dyskryminacji.